

Israel og Midtøsten, noen historiske momenter

1. premisser

For å forstå Midtøsten-konflikten er det avgjørende hvilke premisser/antagelser man legger til grunn. Her er tre alternativer som fører til forskjellige konklusjoner:

- Utgangspunktet for Norge, EU og til dels FN, er at «når det er to folk som begge gjør krav på det samme landområdet, må de lære seg å dele og å leve i fred med hverandre». Araberne har imidlertid 10 ganger avslått forslag om deling!
- For radikal Islam er det utenkelig å akseptere en jødisk statsdannelse på «hellig Islamsk jord». Jødene må fordrives eller drepes, før det kan bli fred, jf. PLO og Hamas charter!
- Historisk og folkerettslig tilhører landet jødene! Det har aldri vært noen palestinsk stat, det er først etter gjenopprettelsen av Israel i 1948 at palestina-araberne begynte å kalle seg «palestinere». Før det var det jødene som var «palestinere».

Det er en krevende utfordring, men dersom man greier å se forbi følelser, usannheter og propaganda, og å finne pålitelig informasjon, **er det i virkeligheten ikke jødene som har tatt palestinernes land. Det er det muslimske og palestinske lederskap som prøver å overta jødernes identitet, historie og land.**

2. Islam

Islam oppsto ved at profeten Muhammed (ca 570 – 632) fikk en rekke «åpenbaringer fra engelen Gabriel». Muhammed begynte 610 som en religiøs reformator i Mekka, men etter utvandring til Medina 622 ble han politiker og hærfører. Det er mye usikkerhet rundt Muhammeds liv og lære. En måte å se det, er at «fredelige» åpenbaringer fra Mekka-tiden ble opphevet av mer «krigerske» åpenbaringer fra Medina-tiden (nasikh-prinsippet). Koranen er ikke kronologisk, og dermed er det vanskelig å vite hvilke deler av Koranen som er gyldige. I Vesten blir Islam presentert som «fredens religion», mens Islamistene demonstrerer noe annet.

Koranen inneholder mye stoff som er hentet fra Bibelen. Ifølge Koranen var Abraham den første muslim, og det var Ismael, trellkvinnen Hagars sønn, han skulle ofre (ikke Isak), og det skjedde i Mekka (ikke på Moria-fjellet i Jerusalem). Koranen hevder at jødene har forfalsket Bibelen, men det skulle være nokså opplagt at det er omvendt: Bibelen er mer pålitelig enn Koranen som oppsto mer enn 1000 år senere. Det hjelper ikke å hevde at «Koranen er en ordrett kopi av en original på arabisk hos Allah».

Islam og Koranen hevder at Allah har forkastet både de kristne og jødene. Det er en farlig misforståelse som kan føre til stolthet og følelse av å være overlegne.

3. Kort historisk oppsummering

Da Roma ifølge legenden ble grunnlagt i 753 f.Kr. hadde Jerusalem allerede vært jødernes hovedstad i 250 år. Etter jødernes opprør mot romerne i 132-135 besluttet keiser Hadrian at jødene skulle fordrives, men de har alltid prøvd å vende tilbake og alltid drømt om "neste år i Jerusalem". Det har alltid vært jøder i "det hellige land".

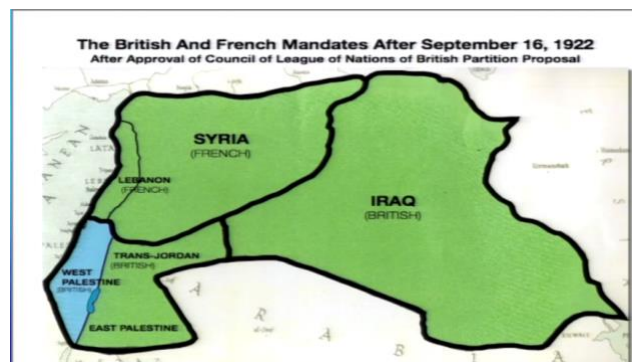
Under 400 år tyrkisk okkupasjon 1500 -1918 ble palestinaområdet **øde, lovløst og nesten folketomt**. Dansk-norske Vollrath Vogt reiste igjennom landet på kryss og tvers i 1863, og anslo innbyggertallet vest for elven Jordan til 120 000 fastboende (17 000 kristne, 7 000 jøder, 150 samaritanere og resten muhammedanere), samt 30 000 nomadiske beduiner og en tyrkisk vaktstyrke på 1500 mann. Tallene er usikre, men de bekrefter at det på mange måter var «et land uten folk, for et folk uten land».

Mordet på tsar Alexander II i 1881, førte til store pogromer i Russland, og at millioner jøder flyktet. Noen dro til Palestina og kjøpte land. Det var disse jødiske pionerene som bekjempet malaria, ryddet stein og tornekraut, og gjorde landet dyrkbart. Dette tiltrakk seg arabere fra nabolandene. De fleste av dagens palestinere stammer fra innvandrere.

Den folkerettslige siden av konflikten er overraskende enkel. Tyrkerne hadde kjempet på tysk side, og måtte avgi store landområder etter første verdenskrig. Det nyopprettede Folkeforbundet vedtok i 1922 å opprette fire mandatområder med sikte på å opprette selvstendige stater: Irak, Syria/Libanon og Øst-Palestina (Jordan) for araberne og Vest-Palestina for jødene. Jordan har de facto vært en palestina-arabisk stat i 100 år på 77 % av palestinaområdet! Det var forutsatt at *«ingenting skal gjøres som kan ødelegge de sivile og religiøse rettigheter for de eksisterende ikke-jødiske samfunn i Palestina, eller rettighetene og den politiske status til jødene i noe annet land»*.

"Vest-Palestina", vest for jordanelven, var lite (3,7 %) i forhold til de mandat-områdene araberne fikk. I følge eksperter på folkerett, er dette vedtaket aldri opphevet eller gjort ugyldig (på linje med Svalbardtraktaten). Det er videreført i artikkel 80 i FN-pakten i 1945¹.

Moderate arabere godtok delingen, men for radikal Islam var det utenkelig med en jødisk statsdannelse på «muslimsk jord». Storbritannia var oppnevnt som mandat-styrer, men drev dobbeltspill pga. oljeinteresser. De ga etter for press, favoriserte araberne og nektet etter hvert jødisk innvandring. Palestina-arabernes leder, stormuftien av Jerusalem, Haj Amin al-Husseini,

¹ Jacques Gauthier PhD, en kanadisk advokat med internasjonal folkerett som spesialitet, har brukt over 25 år på å studere den juridiske status til Jerusalem og "Palestina", ved bl.a. å undersøke frigitte original-dokumenter. Hans konklusjon er at dette er juridisk gyldig internasjonal folkerett, og at det ikke er blitt opphevet senere. En video som belyser dette kan finnes på "Youtube".

fikk i stand oppstander som resulterte i massakre av jøder 1921 og 1929, og den store arabiske oppstanden 1936-1939. Han flyktet deretter til Berlin, hvor han bistod Hitler med nazi-propaganda på arabisk, og med å planlegge utryddelse av jødene i Midtøsten. Slaget ved El Alamein i 1942 stanset tyskernes fremmarsj i Nord-Afrika og reddet jødene.

Etter andre verdenskrig nektet fortsatt de britiske mandat-myndighetene å ta imot 250 000 statsløse og holocaust-overlevende jøder fra Europa. Situasjonen ble etter hvert så uholdbar, at britene ba det nyopprettede FN om å overta. FN vedtok i november 1947 et forslag til deling, men det ble forkastet av araberne og ble aldri rettsgyldig.

Samme dag som det britiske mandatstyret forlot Palestina, 14.5.1948, erklærte Israel seg som stat. De fem arabiske nabolandene angrep Israel. I krigen som fulgte, gikk den Jordanske Legion, assistert av 200 britiske offiserer og rådgivere, inn og erobret Samaria, Judea og Øst-Jerusalem («Vestbredden») i løpet av 14 dager. Samtlige jøder ble drept eller fordrevet. Dette var folkerettslig ulovlig okkupasjon! Jødene fikk inn våpen fra Tsjekkoslovakia (Sovjet) og greide etter hvert å forsvare seg og til slutt komme på offensiven. Britene forsto at de ikke kunne forhindre opprettelsen av Israel! Våpenstillstands avtaler i 1949 avsluttet krigshandlingene, men uten endelige fredsavtaler.

Under krigen hadde ca 700 000 arabere flyktet av frykt, på oppfordring fra arabiske ledere eller fordi de var fordrevet av jødene, mens ca 100 000 forble i Israel. Enda flere (ca 96% av den jødisk befolkning i arabiske land) ble fordrevet fra arabiske land.

Det var først etter dannelsen av Israel i 1948 og PLO i 1964 at palestina-araberne begynte å kalle seg «palestinere». Ifølge generalløytnant Ion Mihai Pacepa, en avhopper fra det rumenske hemmelige politi, var det sovjetisk KGB som "skapte" PLO og det "palestinske folk", i samarbeide med Yasir Arafat. En brilliant strategi for å omdanne konflikten fra religiøs Jihad til sekulær nasjonalisme. Ved å fokusere på politisk frigjøring for en gruppe arabere, skulle palestina-araberne fremstå som "offer" med truet eksistens. Det har ført til stor internasjonal sympati og støtte for palestinerne.

«Seksdagerskrigen» i 1967 ble utløst av at Egypts president Nasser – som hadde fått enorme mengder våpen fra Sovjet – krevde adgang til Sinai. FN trakk sin vaktstyrke ut og Egypt stengte Tiran-stredet for skipsfart til og fra Israel. **Dette var en krigserklæring.** Israel var i krise og valgte å angripe Egypt. Det var først etter at Jordan hadde startet bombardement, at Israel gikk til angrep og inntok Øst-Jerusalem og "Vestbredden"! Alle Israels kriger har vært forsvar mot angrep fra arabiske naboer!

Oslo-avtalene i 1993 og 1995, gav palestinerne begrenset selvstyre i Gaza og en del av «Vestbredden», mens resten, «område C», skulle forbli under israelsk kontroll. Norge, FN, USA og EU sluttet seg til som vitner. **Hadde områdene, slik det stadig hevdes, vært «ulovlig okkuperte», ville Oslo-avtalene vært rettslig ugyldige.** Men disse områdene tilhører Israel etter Folkeforbundets vedtak 1922, og fredsavtaler med Egypt 1979 og Jordan 1994. Ifølge internasjonal rett er det derfor ingen «okkupasjon», og bosetningene i C- området er ikke «ulovlige» (selv om NRK og FN sier det motsatte).

Når FN, EU og Norge nå ensidig, uten samtykke fra Israel, vil opprette en palestinsk stat innenfor våpenhvilelinjene fra 1949, så er det brudd på folkerett. Dette er en utfordring for eksperter på internasjonal rett.

FN er et politisk organ, og har ingen rettslig myndighet, med unntak av vedtak i sikkerhetsrådet i henhold til kapittel VII. Alle andre vedtak og resolusjoner er rådgivende. I de senere år har en blokk av muslimske og alliansefrie stater hatt flertall. I tiden 2015 til 2024 har FNs generalforsamling fordømt Israel i 153 resolusjoner, sammenlignet med 70 mot alle andre stater til sammen. Det taler for seg selv!

Israel er et lappeteppes av flyktninger og innvandrere fra alle verdenshjørner, inkludert etterkommere av en million arabisktalende jøder som ble fordrevet fra den arabiske verden etter 1948. De er for lengst integrert, mens palestinske flyktninger fortsatt misbrukes i kampen mot Israel. Av flyktninger i kjølvannet av 2. verdenskrig, er palestinerne de eneste som fortsatt har flyktningstatus. Resultatet fremgår tydelig av nedenstående graf.

Tall ifølge FN, fra: Adi Schwartz og Einat Wilf, "Krigen for å vende tilbake», om «Hvordan Vesten har hindret fred ved å mate palestinernes drømmer».

Antallet palestinske flyktninger er nesten 10-doblet fra 1948.

4. Veien videre

Israel er et demokrati, med folkevalgt regjering, ytrings-, presse- og trosfrihet og en opposisjon som spenner fra ytterste venstre til ytterste høyre. Israel har vist at de kan leve med arabere. Det er over to millioner arabiske statsborgere i Israel. 50 % av sykepleiere, leger, tannleger og farmasøyter i Israel er faktisk arabere.

Det er det muslimske og arabiske lederskap som ikke vil anerkjenne jødernes historie og rett til Israel. Alle forsøk på en deling blir avvist, og logoene til PLO, Hamas, Jenin på Vestbredden og Palestinakomiteen viser kart som omfatter hele landet vest for Jordan-elven.

Så lenge muslimene fortsetter å indoktrinere sine barn til å hate, terrorisere og ofre livet i kampen mot «de onde jødene», tvinger det frem en voldsspiral hvor Israel må slå tilbake, og ikke kan unngå å gjøre overgrep mot sivile palestinere. Krig får mennesker til å gjøre grusomme ting. Det gjelder også den israelske hæren. Men det er en fundamental forskjell. Israel har ikke noen ideologi om å drepe arabere, tvert imot. Men dersom Israel slutter å forsvare seg risikerer de å bli utslettet. Israel har naboer som vil deres død og utslettelse, og har vist det gjennom det grusomme angrepet 7. oktober 2023! **Hamas kan stanse krigen ved å frigi gislene.**

Palestinerne ødelegger for seg selv ved stadig å skulle kjempe mot jødene. Men det er en under-liggende åndelig dimensjon, som er vanskelig å forstå og som gjør konflikten spesiell.

Se f.eks. Esekiel, 36:22 «Derfor skal du si til Israels hus: Så sier Herren Gud: Jeg griper ikke inn for deres skyld, Israels hus, men for mitt hellige navns skyld, det som dere har vanhelliget blant folkeslagene dere kom til. - - - Jeg henter dere fra folkeslagene, samler dere fra alle landene og fører dere hjem til deres eget land. Jeg stenker rent vann på dere, så dere blir rene. Jeg renser dere for all urenheter og for alle avgudene. Jeg gir dere et nytt hjerte, og en ny ånd gir jeg inni dere. Jeg tar steinhjertet ut av kroppen deres og gir dere et kjøtt hjerte i stedet. Jeg gir min Ånd i dere og gjør at dere følger forskriftene mine, holder lovene mine og lever etter dem». Den som lever får se om dette gjelder!

Midtøsten er i virkeligheten enormt fruktbar, noe Israel har demonstrert. De er verdensledende på avsalting av sjøvann. 90 % av avløpsvann renses og resirkuleres til bruk i landbruket. Samarbeid med Israel er nøkkelen til velstand i hele regionen. Den dagen araberne velger å akseptere Israel, kan det bli fred.

John O. Pande,
pensjonert ingeniør